Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Tĕrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 149. Brașov, Joi, 6 (18) Iulie 1895.

† Traian Doda.

Energicul și neobositul conducĕtor al bravilor grănițerĭ bănățenĭ, distinsul luptător pentru causa română, generalul Traian Doda, nu mai este între cei vii.

Scirea despre mórtea lui, ce ni-a sosit aicĭ întârdiat, va produce, suntem sigurĭ, nu numai în Brașov, ci în tótă Românimea cea mai adêncă rere și întristare.

Numele lui Doda este strîns legat de luptele nóstre naționale din deceniul ultim și credința și devotamentul, cu care a servit el causei nóstre sfinte în vremurĭ grele i-a câștigat stima și simpatia generală a Românilor.

Cine nu-'șĭ va aduce aminte de demna atitudine, ce a observat'o generalul Doda, acum opt anĭ față cu dieta din Pesta, când, cum dise dênsul, „a cădut pe el onórea de a representa singurul cerc electoral român, care a fost în stare a se validita“ la alegerile din 1887 în Ungaria.

Cine nu'șĭ va aduce aminte cum în scrisórea, ce a adresat'o președintelui dietei unguresci, a arătat cât de nesuferită și abnormală a devenit situațiunea politică a poporului român, prin falsificarea alegerilor și prin faptul, că puterea de stat prin volniciă și violență a scos de fapt poporul român din cadrul constituțiunei și cum în asemenĭ împrejurărĭ el nu póte lua parte la deliberările camerei, dér nicĭ la mandatul sĕu nu póte renunța, pentru-că nu póte lăsa pradă și acest unic cerc electoral român al Caransebeșului.

Incurcătura în care au fost adușĭ cei dela putere prin acésta declarațiă, care avea cu atât mai mare greutate, cu cât venea dela un bărbat, care s'a distins ca ostaș de frunte al Majestății Sale, făcù loc în curênd celei mai sĕlbatice ure și pofte de rĕsbunare față cu bravul și lealul general.

De aicĭ încolo dușmanii causei nóstre au pus în scenă o agitațiă neîmpăcată în contra generalului Doda, pe care foile unguresci mereu îl învinuiau, că vré sĕ rĕsvrĕtéscă poporul în contra statului, că este un „dacoromân“ periculos etc. Ca pretext le servea un apel, pe care generalul Doda l'á adresat alegĕtorilor sĕi în calitatea sa de deputat ales.

Resultatul ațîțărilor șoviniste îl cunóscem. Nu s'au sfiit ocârmuitorii ungurĭ de a face un proces de pressă generalului susținând, că în acel apel a ațîțat la ură în contra rassei maghiare, cu tóte că nu le-a vorbit întrînsul decât de lupta legală, ce trebue sĕ-o pórte în contra sistemului cutropitor pentru apĕrarea națiunei lor și a onórei ei, amenințate prin uneltirile măiestrite ale forței brutale, ce „a scos pe Românĭ din tóte posițiunile luptei constituționale“.

In decursul acestei lupte demne ce-o întreprinse generalul pentru causa națională, avù nenorocirea de a fi lovit de paralisiă în 28 Aprilie 1888. Astfel, fiind slăbit și sdrobit fisicesce, n'a putut sĕ se presenteze la a doua citațiune în procesul sĕu și resultatul a fost, că tribunalul cu jurațĭ din Arad la 17 Septemvre 1888 l'a condamnat *in contumaciam* pentru delictul de agitațiune la doi anĭ închisóre de stat și la o amendă de 1000 fl.

Generalul, în starea de tot sdruncinată a sănătății sale, în care se afla, n'a putut sĕ țină pept până în sfîrșit acestei ne mai pomenite persecuțiunĭ și o petițiă, ce a adresat'o monarchului, ținută în terminĭ demnĭ și pĕtrunsă de iubirea de neam și de patriă, a făcut sĕ se curme procesul sĕu pe calea grației majestatice.

De atuncĭ generalul a trăit retras și amărît până în suflet de suferințele, ce trebue sĕ le îndure națiunea sa iubită, și muncit și chinuit de propriele sale suferințe fisice, de carĭ l'a scăpat numai mórtea.

Simpatica figură a lui Traian Doda va rĕmâné neștérsă în memoria conaționalilor sĕi, ca a unui bărbat, care a representat principiul luptei desinteresate și devotate pentru românism și a dat un esemplu viu, că rangul și onorurile nu pot sĕ înstrăineze de națiunea sa pe un bărbat vrednic, ci că cu cât posiția sa este mai înaltă și mai însemnată, cu atât iubirea sa de ném și de patriă trebue sĕ fiă mai mare.

Sentimentele înalte patriotice și românescĭ, ce le-a manifestat și propagat în sînul poporului nostru generalul Traian Doda și carĭ, dea ceriul, sĕ încolțéscă și sĕ se'ntăréscă din di în di mai mult, vor forma cununa neperitóre a faptelor sale. și vor ține întot-déuna viuă memoria sa între noi!

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) Iulie.

Mult se ocupă lumea și diplomația **cu misiunea deputațiunei bulgare la Petersburg.** O scire telegrafică din Sofia cu data de 15 Iulie asigură, că resultatul acestei misiunĭ este, că guvernul rusesc e înduplecat a numi *diplomațĭ și consuli în Bulgaria*, carĭ fără de-a recunósce pe principele, vor avé legăturĭ numai cu guvernul. Scirea acésta a produs mare sensațiă în Sofia, de-óre-ce lumea se teme, că va urma éră-ĭ era lui Kaulbars. — Metropolitul *Clemente* a pronunțat următórele cuvinte, când a pus cununa pe mormêntul Țarului Alexandru III: „Ne închinăm înaintea memoriei tale sfinte, Țarule iubitor de pace, în numele poporului de aceeașĭ credință și sânge, pentru a căruĭ liberare n'ațĭ crutat nicĭ liniștea, nicĭ viéța vóstră scumpă. Depunem acest semne al celei mai adêncĭ recunoscințe și mulțămirĭ. Memoria ta sfântă trăesce în inima poporului bulgar nedespărțită de sentimentul gratitudinei. Fiă acest semn modest, recunoscința pentru acea iubite fără de păreche în istoria omenimei, cu care te-ai purtat față de poporul nostru, fără de-ațĭ sfărma capul cu lucrurile triste, ce s'au întêmplat la noi în anii din urmă. Fiă, ca acéstă cunună sĕ aducă aminte generațiilor viitóre recunoscința, cu care poporul bulgar se pórtă și se va purta față de marea casă imperială ruséscă și față de marea națiune rusă.“

*

Faimosul *Ovary* Lipot publică în „*Epoque*“ din Paris un articol referitor la **cestiunea română.** Agentul guvernului unguresc în strĕinătate îșĭ dă marĭ silințe a combate articolii d-lui *Cantilli* publicațĭ în „*Justice*“ și „*Estafette*“ din Paris referitor la tratamentul barbar, la care sunt supușĭ osêndiții noștri politicĭ și la dreptele acuse aduse contra maghiarisărei. Se înțelege, că pribégul Ováry négă tot, și se jură pe sóre și pe lună, că în Ungaria tóte merg „strălucit“, că guvernele unguresci sunt „liberale“ și „umane“ față de Românĭ. Cucuvaia răgușită de „*Epoque*“ putea de rêndul acesta sĕ nu-șĭ mai bată clénța la stele; lumea Apusului luminat nu mai póte fi sedusă cu minciunĭ și cu ovaryade atât de prost alese și întocmite.

*

Cu data de 15 Iulie se telegrafiază din Sofia privitor la **evenimentele din Macedonia,** că comisarul turcesc a declarat ministrului președinte bulgar, că décă guvernul Bulgariei nu va împiedeca în timp de treĭ dile trecerea de voluntarĭ în Macedonia, *armatele turcescĭ vor ocupa Rumelia.* Cu tóte desmințirile, se susține hotărît, că un batalion a regimentului I de infanteriă și o bateriă de tunurĭ a plecat la Küstendil deja în 12 l. c. In diua următóre două batalióne din garnisóna din Sofia și regimentul-macedonén au primit ordin, sĕ plece în marș forțat la graniță. Faptul acesta a pro-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS“

Covorul lui Mustafa.

— Narațiune din Bosnia de *Dinko Boric.* —

O strîmtă și îngustă ulicióră cu o porațiune de 50 de ómenĭ, și provĕdută de ambele părțĭ cu nisce boltițe de lemn scunde și cam adêncĭ: acesta este bazarul din Serajevo, capitala Bosniei.

Pe bazarul numit „Tscharchija“ se află locurile vêndĕtorilor de legumĭ, de postavurĭ, pe carĭ le dau numai cu cotul, de haine și de blănĭ; aicĭ lucră înaintea ochilor trecĕtorilor meseriașii, croitorii, papucarii, olarii, măsarii, tinichigii, lăcătușii, armurierii, căldărarii și țesĕtorii de covóre. Indigenĭ și țĕranĭ de prin împrejurimea orașului séu din depărtărĭ mai marĭ, creștinĭ și Mohamedanĭ, soldațĭ și civilĭ, Europenĭ și Asiațĭ se preumblau pe dinaintea „dutșanelor“ (galantarelor) boltițelor, și prin mulțimea de ómenĭ se mai mișcau și lungile carĕ ale cailor și ale micilor asinĭ numițĭ „magarațĭ“, carĭ strigau necontenit.

O variată și veselă viéță e pe „Tscharchija“ în patru dile ale sĕptĕmânei! In celelalte trei dile și anume Vinerea, Sâmbăta și Dumineca domnesce o mai mare liniște, căcĭ atuncĭ se serbéză una după alta, spre a nu jigni pe nimenĭ, diua de odihnă a mohamedanilor, a judelor și a creștinilor.

De aceea însĕ în cele patru dile de lucru se muncesce cu atât mai mult, și cei mai silitorĭ dintre lucrătorĭ de-abia îșĭ conced pentru conversațiune atâta timp, cât sĕ visiteze pe vecin în dughéna sa, séu sĕ sórbă într'una din simplele cafenele o céșcă cu cafenia și dulcea lor beutură.

Unul dintre cei mai silitorĭ este însĕ Mustafa Balic, țesĕtorul de covóre. Maschallach! Ce mai lucrător e acesta! Cum mai lucréză el cu mânile și cu piciórele, de carĭ a legat puternic capetele diferitelor fire; cum împletesce el șirele, cum cresce, deși încet, sub mânile lui țesĕtura, care e destinată, sĕ deviă un covor de rugăciune pentru un evlavios Musulman, care va duce cu sine acéstă sculă atât de necesară echipamentului sĕu de călĕtoriă.

Jussuf Radosav este de sigur un evlavios Musulman, care e tot atât de zelos în împlinirea rugăciunilor din Coran, ca și Mustafa în țesutul de covóre. Acésta este însĕ unica asĕmĕnare între Mustafa și Jussuf, deși ei sunt vecinĭ. Colo sus pe vêrful în formă de șea al muntelui Trebevicĭ, ce se plécă piediș spre șes, și care se înalță deasupra orașului Serajevo, sĕ află casele lor, ascunse în cea mai plăcută verdéță a acaților și a prunilor.

Jussuf este un bĕtrân și demn bărbat, ér Mustafa un băiat încă fórte tinĕr, care s'a însurat d'abia de câtva timp numai. Jussuf este un bogat negutător, ale căruia animale de povară strĕbat în lungĭ colóne întrégă Bosnia și Herțegovina, ér Mustafa e un sĕrman demon, care îșĭ susține viéța prin trudă.

Dér ce bogat este el față de Jussuf, negutătorul!

Mica casă a lui Mustafa ascunde sub ascuțitul acoperiș patrulateral, o comóră, un diamant, un bun prețios, ca și care Sultanul din Istambul nu posede în haremul sĕu; o tinĕră și frumósă femeiă, Emina, o sanguinică frumsețe bosniacă.

Insĕ mai încet! Nu e cuviincios, ci vătĕmător, a vorbi despre soția unui Musulman, chiar décă dênsa este o frumsețĕ, ca Emina. Și Mustafa e gelos, nebun de gelos!

Multe óre posomorîte i-a causat deja bietului tinĕr acéstă pasiune, dér cine sĕ póte opune puterei inimei! Acésta e ma puternică, decât voința omului.

Cine posede o astfel de comóră, ca Mustafa, acela sĕ și teme, sĕ nu o piardă. Și el iubesce pe acéstă femeiă cu tot focul inimei sale, ér ea încă-l iubesce!

Orĭ nu?

N'a refusat dênsa atât de mulțĭ pețitorĭ, pentru-ca de bună voiă sĕ deviă soția sĕrmanului țesĕtor de covóre?

Deși tatăl ei nu e bogat, el totușĭ se bucură de vadă în Tscharschija, și averea sa e cel puțin de dece-orĭ mai mare decât a lui Mustafa, care afară de căsuța și grădina lui, nu posede absolut nimica. Și óre nu e tatăl Eminei un renumit căldărar, care cele mai minunate desemnurĭ le scobesce cu dalta și le înfrumsețéză pe canele, ulciórele și farfuriile sale? El are mulțĭ copii și aceștia-'i micșoréză averea, care se cheltuesce în atâtea părțĭ; de crutat încă nu a crutat, căcĭ înainte de a fi Șvaba, Germanul, domn în țéră, numai nebunii crutau. Economisirile erau chiar confiscate de bei și de agale.

Emina ar fi avut de sigur drept, de a avé de soț un bogat și nobil bărbat, de-órece chiar între frumósele femei ale

dus pretutindenĭ surprindere, dând motiv la fel şi fel de comentarii. Unii ḑic, că trupele bulgare ar avé de scop desarmarea insurgenţilor; alţii cred, că sunt trimise la frontieră pentru a reţiné armatele turcescĭ dela o năvălire, la care lumea se aştéptă. — Din Küstendil se telegrafiază, că în ḑilele din urmă au fost atacurĭ şi lupte nouĕ între insurgenţii şi armatele turcescĭ. Mulţĭ Turcĭ bogaţĭ s'au refugiat în Saloniki.

*

„Gazeta Piemontese“ declară de neadevĕrată scirea ḑiarului „Italia“, care a ḑis, că **împĕratul Germaniei nu va merge la Roma.** Impĕratul Wilhelm a avisat oficios pe regele Umberto, că de tómnă va merge în capitala Italiei. Intêlnirea acésta va avé caracter esclusiv politic, întru cât cu acéstă ocasiă se vor face pertractărĭ referitóre la *tripla alianţă*, care eventual se va schimba în unele privinţe.

*

Organul cancelarului german *„Nordd. Allg. Ztg.“* ocupându-se cu **amintirea anului 1870,** face următórele observaţiunĭ de actualitate: „Nu am puté înţelege un rĕsboiu de revanşă din partea Francesilor. Aşa ceva ar fi un anachronism. Nu voim sĕ ne amestecăm în treburile Franciei; din contră, aşteptăm ulteriórele-i pornirĭ, cu sânge rece. Dér ar trebui sĕ fim orbĭ, ca sĕ nu vedem, că terenul de activitate al statelor europene nu mai póte fi sfărimarea reciprocă, acum în acéstă fasă a istorici, spre cea mai mare daună a terenului economic. Statele marĭ trebue sĕ aibă în vedere *părţile streine ale lumei*, ş'acésta se póte ajunge numai prin părăsirea continuei hîrjonirĭ de acasă şi prin concentrarea puterilor. Acest teren trebue sĕ nu-l negligă nicĭ Francia, de nu cumva vré sĕ facă o politică de încăpăţînare şi egoistă“. — Mare dragoste i a apucat pe Germanĭ de Francesĭ, încât vin sĕ le dea sfaturĭ, carĭ ar fi interesele lor. De altfel noi am reprodus observările numitei foi germane, numai din motivul, ca sĕ se vadă, cum Nemţii din Prusia încércă a abate intenţiile Franciei dela un revanş de care se tem aşa de mult. Pĕcatele lui Bismark.....

Seminarul român din Lipsca.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Lipsca, 13 Iulie n. 1895.

Seminarul român din Lipsca, înfiinţat numai de vre-o câţĭ-va anĭ, începe a fi frecuentat din an în an de un numĕr tot mai mare de studenţĭ.

Interesantele cursurĭ de filologia română ţinute de către inteligentul, eruditul şi simpaticul profesor d-l Dr. Weigand, sunt ascultate cu o deosebită plăcere, nu numai de studenţii, carĭ învéţă limbile neolatine séu limbile slavice, ci şi de către studenţii celorlalte facultăţĭ.

Cu deosebire este îmbucurător faptul, că studenţii germanĭ, carĭ ascultă limbile neolatine, îşĭ aleg subiecte de tese din limba română. Aşa o tesă mai recentă de doctorat conţine o critică asupra gramaticei lui Boiadji. Un alt student şi-a ales ca tesă „Formaţiunea pluralului în limba română“.

In semestrul acesta d-l Dr. Weigand ţine cursurĭ de gramatica istorică a limbei române şi interpreteză cu studenţii vechile texte româncescĭ.

Pentru a cimenta legăturile dintre studenţii românĭ şi germanĭ, d-l Dr. Weigand, împreună cu gentila d-sale dómnă, arangiéză din când în când convenirĭ. Aşa convenirea din urmă a fost la 3 l. c. afară de oraş, în mijlocul frumósei naturĭ. Cu acéstă ocasiune s'au ţinut mai multe vorbirĭ. Primul toast a fost ridicat de către d-l profesor *Weigand*. Dintre studenţĭ au vorbit domnii *Backmeister*, *Ionaşcu*, *Cristea*, *Mehedinţĭ*, arătând importanţa studiilor d-lui Dr. Weigand asupra dialectului macedonean şi dorindu-i deplină sănĕtate pentru de a puté aduna materialul limbei române şi din celealalte ţĕrĭ locuite de Românĭ. Petrecerea s'a sfîrşit cu un toast ridicat de d-l Dr. Weigand în sănĕtatea Majestăţii sale Regelui Carol.

Un călĕtor.

Puterea armată a Bulgariei.

Monitorul academiei de honvedĭ „Ludoviceum“ din Budapesta s'a ocupat în detail cu desvoltarea armatei bulgare şi cu actuala ei stare. Estragem de aci următórele:

Armata bulgară a fost înfiinţată, în adevĕratul înţeles al cuvêntului, în 1878 de către Ruşĭ. Grosul armatei era format din batalióne de voluntarĭ sub comanda oficerilor ruşĭ, carĭ primiseră deja la Eski-Zagra şi la pasul Şipca botezul de sânge. Bataliónele acestea s'au întregit apoi prin înrolarea de recruţĭ, ér corpul lor oficeresc prin tinerĭ eşiţĭ din şcóla de cadeţĭ din Tîrnova. Primii oficerĭ bulgarĭ ai armatei bulgare au întrat în serviciu în luna Maiŭ 1879. In 1883 o parte din ei avansaseră până la rangul de căpitan, ceea-ce aveau sĕ mulţuméscă împrejurărei, că mulţĭ din oficerii ruşĭ au fost în restimp rechemaţĭ. In 1885 jumĕtate din numĕrul căpitanilor erau Bulgarĭ; comandanţii de rang mai înalt însĕ erau încă tot Ruşĭ.

După împreunarea Rumeliei-orientale cu Bulgaria, întêmplată — după cum se scie — contra voinţei Ţarului, toţĭ oficerii ruşĭ au fost rechemaţĭ (170 s'au şi supus ordinului) şi numai aceia au rĕmas în armata bulgară, carĭ în decursul timpului, eşind definitiv din legăturile armatei rusescĭ, au devenit cetăţenĭ bulgarĭ. (Aceştia au fost 16, între carĭ şi faimosul conspirator Panitza).

Pe când rĕsboiul purtat contra Sêrbilor a cruţat viéţa tuturor acestor oficerĭ bĕtrânĭ, turburările interne urmate după acest rĕsboiu i-a măturat pe toţĭ, afară de unul.

Atât principele Alexandru, cât şi regenţa însărcinată cu conducerea afacerilor după abdicarea lui, precum şi actualul principe au desvoltat într'atâta miliţia Rumeliei-orientale şi au asimilat-o aşa de strîns cu adevĕrata armată bulgară, în cât deşi împreunarea Bulgariei şi a Rumeliei-orientale nu e încă sancţionată prin nicĭ o lege internaţională, cele douĕ armate sunt deja unite în mod indisolubil.

Armata bulgară constă acum din: 24 regimente de infanterie şi 4 regimente de cavaleriă, 6 sotnii (companii) de cavaleriă divizionară, o companie de cavaleriă de gardă, 6 regimente de artileriă campestră, 6 baterii de munte, 2 batalióne de artileriă de fortăréţă, 3 batalióne de vênătorĭ, 6 companii de tren, — în sfêrşit dintr'o companiă de pionerĭ, o companiă pedestră pentru tren şi telegraf şi din o companiă pedestră de marinarĭ. In total dispune de 96 batalióne, 22 companii de cavaleriă şi 36 baterii. Contingentul armatei se compune, în cifre rotunde, din: 100,000 infanterişti, 3200 cavalerişti, 320 tunarĭ. Toţĭ aceştia compun trupele din linia primă, adevĕrata óste. La aceştia se adaugă linia a doua cu 6 diviziunĭ de infanteriă, cavaleriă, artileriă şi trupele de geniu, în total cu 80,000 soldaţĭ, 1800 cavalerişti şi 180 tunarĭ. — Armata bulgară dispune decĭ de 180,000 infanterişti, 5000 cavalerişti şi 500 tunarĭ, împărţiţĭ în 12 divisiunĭ de infanteriă şi 1 diviziune de cavaleriă.

Din anul 1893, armata e provĕḑută cu arme de repetiţiă (carabine) sistem-Mannlicher de 8 mm.

In cas de mobilisare, cei chemaţĭ la arme sunt datorĭ sĕ aducă cu sine 2 cămăşĭ, 2 părechĭ de opincĭ, un suman de postav şi o păreche de pantalonĭ asemenea de postav. Din acestea s'a predat fiă-cărei comune câte un esemplar îndatorindu-se a purta grijă, ca fiă-care reservist sĕ fiă în posesiunea lor. Chiar şi când sunt chemaţĭ la arme pe timp de pace, reserviştii sunt datorĭ a-se presenta cu aceste îmbrăcăminte.

Contingentul actual al corpului oficeresc constă din 1 general-major, 2 colonelĭ, 165 sub-colonelĭ, 101 maiorĭ, 361 căpitanĭ, 572 locotenenţĭ, 381 sub-locotenenţĭ, — în total 1583 oficerĭ, apoi circa 1000 oficerĭ în reservă.

Pentru studii speciale sunt împărţiţĭ la armatele din strĕinătate cam 110 oficerĭ, dintre carĭ 56 servesc în armata austro-ungară. Drept stipendiu primesc câte 1300 — 1800 francĭ. Până acum s'au trimis în strĕinătate spre acest scop numai oficeri dintre cei mai tinerĭ; pe viitor însĕ se vor trimite şi colonelĭ.

Avansarea oficerilor e condiţionată de timpul de serviciu făcut în anumitele gradaţiunĭ de rangurĭ. Sub-locotenentul numai după un serviciu de 3 anĭ póte fi avansat la rangul de locotenent, acesta érăşĭ numai după 4 anĭ avanséză căpitan, după 5 anĭ maior, după 4 anĭ sub-colonel şi după alţĭ 5 anĭ colonel. Avansamentul se face în ordinea rangurilor, şi numai avansarea la gradul de colonel depinde de lista de cualificare a ministrului de rĕsboiu.

Situaţiunea materială a oficerilor e estra-ordinar de favorabilă, şi legea de pensiunĭ e fórte avantagiósă. După un serviciu de 15 anĭ, li-se dă ca pensie jumĕtate din léfă, ér după 35 anĭ întrégă. Maximul serviciului activ e etatea de 50 anĭ.

Armata bulgară mai dispune încă de stat-major, tribunal militar şi de un corp oficeresc medical.

Colórea îmbrăcămintei soldaţilor e brună; pentru îmbrăcăminte se întrebuinţéză numai stofă indigenă.

Budgetul anului 1894 arată 22.412,787 fr. cheltuelĭ ordinare şi 1. 455.000 cheltuelĭ estra-ordinare. Suma din urmă e destinată pentru procurarea tunurilor cu foc repede pentru forturile dela frontieră.

Desvoltarea armatei bulgare se dovedesce mai ales prin faptul, că contingentul ei de acum, e de trei orĭ mai mare de cât pe timpul rĕsboiului sêrbesc.

SCIRILE ḐILEI.

— 5 (17) Iulie.

† Generalul Doda. Indată ce a sosit aicĭ trista scire despre mórtea generalului Doda Românii braşovenĭ au adresat o telegramă de condolenţă sorei neuitatului general, Dómnei E l i s a v e t a D o d a în Caransebeş.

—o—

Intêmpinare. La corespondenţa din Făgăraş, publicată în nr. 140 dela 23 Iunie v. c., primim douĕ întêmpinărĭ: una din partea d-lui Dr. Ioan Şenchea, care fiind prea vehementă şi personală, nu o putem publica. Altă întêmpinare, pe care o primim dela un locuitor de-acolo, spune, că stările dela Făgăraş n'ar fi tocmai aşa, precum le descrise corespondentul. Reuniunea femeilor române gr. cat. sub conducerea d-nei preşedintă Zinca Roman funcţioneză regulat şi a urcat capitalul la 2000 fl.; de-asemenea şi cea gr. or., care sub conducerea d-nei Maria Dan într'un singur an a sporit fondul cu peste 400 fl. dispunênd actualmente aprópe de 4000 fl. Cât pentru d l Dr. Şenchea, preşedintele societăţii române de diletanţĭ, se ḑice în întêmpinare, că d-sa a dat numĕróse probe despre sentimentele sale de bun Român; dintre funcţionarii românĭ, d-sa este singurul, care la adunările comitatense a votat întotdéuna cu Românii, nutresce viu interes faţă de adunările românescĭ şi pentru manifestarea sentimentelor sale de bun Român este mult şicanat din partea autorităţilor unguresci. Ce privesce meseriaşii, întêmpinarea spune, că în Făgăraş sunt vre-o 70 meseriaşĭ românĭ. — Tóte acestea le luăm cu plăcere la cunoscinţă. Observăm însĕ, că în ce privesce persóna d-lui Şenchea, corespondentul a făcut numai unele observărĭ, ca d. e. că din al d-sale ordin s'ar fi tipărit anul trecut învitărĭ unguresci la o petrecere română etc., la ceea ce în întêmpinare nu se dă nicĭ un rĕspuns. Décă peste tot din corespondenţa memorată ar respira un pessimism faţă de Făgărăşenĭ, atuncĭ nu mai puţin e adevĕrat, că întêmpinarea din vorbă este, din contră, prea optimistă. Plângerĭ în contra indolenţei şi a neînţelegerilor dintre Românii din Făgăraş şi comitat s'au audit adese-orĭ şi au fost dovedite prin fapte. Nimenea nu s'ar bucura mai mult, ca noi, décă am puté constata vre-o îmbunĕtăţire în privinţa acésta. Durere însĕ, că până acum nu ni-s'a dat ocasiune de a face ast fel de constatărĭ îmbucurătóre.

—o—

Ofiţerii bastimentelor „Elisabeta“ şi „Mircea“ au fost învitaţĭ, cu ocasia aflării lor în portul engles Spithead, sĕ mérgă la Londra pentru a asista la balul Curţii dat în palatul Buckingham. Oficerii românĭ — 10 la numĕr — au fost fórte bine primiţĭ. A doua ḑi ei s'au întors înapoi la Spithead şi apoi au plecat la Brest.

—o—

Recolta din Statele-Unite ale Americei, din Germania şi Rusia, nu este îmbucurătóre. Din acéstă causă se speră, că preţurile grânelor se vor urca. Rapiţa e căutată şi se oferă deja preţurĭ bunicele.

—o—

Congres studenţesc. In 4 (16) Iulie s'a deschis în Agram congresul studenţilor croaţĭ dela tóte scólele mai înalte. La ordinea ḑilei sunt: cestiunea întemeierii unei facultăţĭ de medicină şi a unei scóle technice superióre în Agram; ajutorarea societăţii „Ciril şi Metodiu“ din Istria; neadmiterea iuriştilor croaţĭ în oficiile de stat din Austria; causele pentru carĭ nu pot cerceta stipendiştii bosniacĭ universitatea din Agram ş. a. Se crede, că congresul a fost convocat numai pentru ca studenţii sĕ fiă adunaţĭ cu ocasiunea deschiderii casei lui Starcevicĭ, care va avé loc la 17 c.

—o—

Atentat contra lui Stambulov. Completăm telegrama nóstră de ierĭ despre

---

Bosniei, dênsa este o frumseţe! Peţitorii, carĭ o doriau de soţiă nicĭ nu o vĕḑuseră, fiind-că dênsa, de când ajunsese vêrsta de fecióră, purta desul vĕl înaintea feţei şi fórte puţin eşia dintre zidurile haremului afară.

Dér vestea despre a ei frumseţă o rĕspândiseră totuşĭ pretutindenĭ femeile de afacerĭ, carĭ mergeau din harem în harem, spre a raporta apoi bărbaţilor mai bĕtrânĭ şi mai tinerĭ, carĭ doriau a se căsĕtori, că în care casă sĕ află o frumósă séu o bogată fată de peţit.

Mustafa cunoscuse pe Emina, pe când era încă o mică copilă şi se juca cu copiiĭ fără vĕl pe stradă.

El era cu câţĭ-va anĭ mai bĕtrân, ca dênsa, dér totuşĭ luase parte împreună cu ea la jocurile comune ale tinereţii. Copiiĭ nu fac deosebire între bogat şi sĕrac! Dér chiar décă din copilăriă încă scia Mustafa, că Emina va trebui sĕ devină o frumseţe, chiar décă el cu dragoste cugeta la companióna lui de joc, totuşĭ nicĭ-odată nu i-ar fi trecut prin minte, sĕ se cugete la o căsĕtoriă cu Emina.

Cât de tare fù el surprins, când înainte cu un an, bĕtrânul Asis, un pretin al tatălui Eminei, venì de către séră la el, în dughénă şi după multe pregătirĭ şi vorbe despre lucrurĭ fórte indiferente îi spuse în sfîrşit, că trebue sĕ umble după Emina, că dênsa voesce, sĕ-i devie soţiă.

Misiunea bĕtrânului Asis era aprópe sĕ sufere înfrângere, de-órece Mustafa credea, că bĕtrânul, care era cunoscut ca posnaş, îl consideră de nebun. Abia a doua ḑi luà Mustafa în serios comunicarea lui Asis. Emina îşĭ iubea companionul de joc, pe care îl observase, de câte-orĭ trecea pe la casa tatălui ei.

Cât de des dorise dênsa, sĕ vină el Vinerĭ séra la dênsa, la pórtă pentru aşillik.

Pe vremea acésta anume sĕ adună tinerii la porţile caselor, în carĭ se află fete de măritat. Prin o gaură din zid, care este aşa întocmită, încât fata nu se póte vedea, îşĭ petrec peţitorii de dincóce de ziдurĭ cu voalatele candidate de măritiş. Dér Mustafa nu venia, şi ceialalţĭ peţitorĭ aşteptau zadarnic la pórtă după vr'un rĕspuns al Eminei.

(Va urma).

atentatul contra lui Stambulov prin următórele informațiunĭ telegrafice aduse de foile, ce am primit adĭ: Se dice, că *Stambulov* a cădut jertfa unuĭ *atentat politic.* El încă n'a murit, dér nu sunt speranțe la viață. Se susține, că atentatoriĭ ar fi rusofilĭ. *Petkov*, care însoția pe Stambulov, încă a primit o lovitură de pumnal; el n'a putut face nimic pentru apĕrarea fostuluĭ *dictator* al Bulgarieĭ. Două glónțe i-au pĕtruns în corp și câte-va dintre rănĭ, causate de pumnale, sunt fórte primejdióse.

—o—

Tulburărĭ în Belgia. In Belgia s'a adus de curênd o lege școlară cu care radicaliĭ sunt fórte nemulțămițĭ. In teatrul flamand s'a ținut alaltăierĭ o adunare de protestare, la care au participat peste 8000 de ómenĭ. Radicalul *Richter* a ținut un discurs, în care a dis, că legea acésta póte să nască o revoluțiune și *să sdrobéscă tronul regal.* Mișcarea contra legiĭ e generală în tótă Belgia, unde s'au pus la cale 500 meetingurĭ de protestare. In *Lüttich*, regele, care a mers să asiste la deschiderea academieĭ artelor, a fost primit cu strigărĭ de „Traéscă regele! *Jos cu legea școlară!*"

—o—

Reuniunea „Cruceĭ roșii" are onóre a anunța, că societatea dramatică dela „teatrul național" din Clușiu va representa în favórea acesteĭ reuniunĭ, cu concursul d-șóreĭ *Febea Strakosch*, în 18 Iulie c. opera „Cavalleria rusticană" și comedia într'un act „Weiberthränen". Frumosul renume al d-șóreĭ Strakosch, ca distinsă cântărétă precum și atracțiunea piesei „Cavalleria rusticana", înainte de tóte însă scopul de bine-facere al reuniuneĭ, care în cas de rĕsboiu dă ajutor și căutare soldaților rănițĭ de orĭ-ce naționalitate, îndreptătesce pe reuniune a spera, că frumósa sală a caseĭ nóstre de concerte va fi până la ultimul loc ocupată. Ca să avem public cât maĭ mult am lăsat prețurile ordinare de teatru. Bilete se pot căpĕta la Frațiĭ Șimaĭ și Joi după amédĭ și séra la cassă. — *Direcțiunea.*

—o—

Rectificare. In nr. de ierĭ, pag. 3, colóna 3, în articolul „La afacerea studenților românĭ dela universitatea din Cernăuțĭ" s'au strecorat două greșelĭ de tipar. Și anume: în rêndul 15 de sus în jos în loc de: „pe aceĭ gazetarĭ de o fóie românéscă dela noĭ" etc., să se cetéscă: „pe aceĭ gazetarĭ *dela* o fóiă românéscă"... și în rêndul 17 de sus în jos, în loc de: „n'au aflat dela bune tonul"... etc., să se cetéscă „n'au aflat *de* bune tonul" etc.

Din Bucovina.

Cernăuțĭ, Iulie 1895.

Intr'un alt diar din Ardeal îmĭ face un preot complimente, că eu am fost, care prin corespondențele din „Gazetă" am ridicat încât-va vĕlul de-asupra misterielor, ce se fac cu ocuparea parochiilor. Tótă lumea scie, ce s'a făcut și ce se face, numaĭ scițĭ cum sunt ómeniĭ noștri: tăcuțĭ și se iau după vorba: „scărnavă-i pasĕrea, care scuipă în cuibu-șĭ."

Dér tóte în lume au un început și-un sfîrșit, și când țĭ-a ajuns cuțitul până la óse, ești forțat a te apĕra. Nimene nu voise a-se arunca întâiu în foc, eu însĕ mi-am făcut treĭ crucĭ și am dis: tot înainte. Lupta au început'o și tare bine 'mĭ pare, că alțiĭ îmĭ urméză, căcĭ în curênd ne vom vedé ajunșĭ la scop, fără să ne închidă puterniciĭ gura.

O dic asa și am rescu, și écă de ce; când am început a da pe față nelegiuirile, ce se fac la noĭ în țéră, la moment se lățise faima, că „Gazetei" 'i-se face din maĭ multe părțĭ proces de presă. Dér la urmă adevĕrul tot a eșit la lumină, cu tóte sforțările contrarilor. Unul dintre ceĭ ce amenința „Gazeta" cu proces de pressă, — fiind lucrurile încurcate și vĕdêndu-se și prin gazetele francese din Paris, că „Călĕtorescu" are dreptul, — în loc de Dragomirna fugi la Putna, ca să nu se céră lucrurile și odórele mănăstiresci după inventariu. De voesce cine-va a pĕtrunde maĭ afund încurcătura acesteĭ enigme, stau la disposiția încă cu ceva maĭ nostim. Până atuncĭ însĕ să mĕ erte, căcĭ am puțină vorbă cu misteriele din halele s-teĭ metropolii, care am promis, dér până adĭ încă n'am apucat a-le destăinui.

Spre a-țĭ face o închipuire despre acésta, este neapărat de lipsă a face o plimbare până 'n curtea reședințeĭ și — a visita și grădina. Dér gândiți-vĕ, că — tóte sunt un vis. Adormim și visăm:

Cernăuțul, oraș frumos, și reședinta încă și maĭ frumósă. Ea este zidită pe délul *resident-munte*, cum îl numesce poesia dascălului dela S-ta Parascheva, cu numele Lățiș, de eternă amintire. Măreț se înaltă acest edificiu imposant și unic în felul sĕu, pentru al căruia plan architectul a fost decorat cu medalia de aur la o esposițiune din Londra, plus câștigul dela fondul religionar.

Imĭ bătea inima în piept, ca ciocanul țiganuluĭ Gavril, când mĕ gândeam, că încă câțĭ-va pașĭ, și am să fiu la pórta curții. Étă-mĕ ajuns, dér încătrău să apuc? Inaintea mea palat, în drépta palat, în stânga palat și o biserică.

Dér cum stam și mĕ boldiam când în drép'a, când în stânga, capĕt din dĕrĕt o lovitură, și ce să vedĭ? O doică împinge un căruț de copii și, fiind-că îĭ steteam în cale, mĕ împinse înlăturĭ. A fi din curte, îmĭ gândiam, că-i așa de obrasnică, de dă diua mare peste ómenĭ; dér ce dic: în acéstă curte nu-i fabrică de copii micĭ, ci abia când sunt cu musteța vin de prin țéră să se facă preoțĭ.

Nu bine îmĭ sfîrșiĭ gândul și écă alta dela dél se pogóră și mĕ calcă cu rótele cărucĭoruluĭ peste picióre. — Ai, firea-i a naibeĭ! da eu n'am venit să fiu împins încóce și'n colo de cărucĭe de copii! Se vede, că așa-i moda aicĭ, de-a nu sta pe trotuar, căcĭ ești împins tot de căruțe de copiĭ, și mulțĭ copii micĭ trebue să fiă, numaĭ nu sciu aĭ cuĭ, căcĭ vedețĭ D-vóstră, mitropoliĭ și copii micĭ cam nu se potrivesc una cu alta. La mitropolie miróse cale de-o poștă moldovenéscă a smirnă, tămâie și sfințenia, tot fețe de bărbat, ér de femeĭ Dómne feresce, — Sfinte Panteleimóne dă-i înlăturĭ.

Mĕsur drumul cu piciórul și, trecênd prin portalul cel cu treĭ bolititurĭ din fața și două din părțĭ, ajung într'un ambit în care daŭ coridóre întuneóse din drépta și stânga și, ajungênd la pórta cea mare de stică, o deschid și întru în grădină. Ei, dă-te la umbră, mĕĭ suflete, — dér unde pĕcatele, tóte lavițele ocupate de dómne, domnișóre și doice! Écă posnă, aicĭ e póte fabrica, ce mi-o închipuiam maĭ înainte, și'n prostia mea, mĕ adresez către un domn, care vorbea românesce, întrebându-l: ce face atâta posderiă de femeĭ în grădina mitropolitană. Și sciți ce mi-a spus? Nu-ți crede, mi-a spus, că adĭ serbéză dómna A. logodna fiiceĭ sale cu d-l I. jurist neabsolvat și de confesiune greco-catolic.

„Da tacĭ, D-le, se póte una ca acésta, dóră asta-i mitropolie, și la mitropolie se sfințesc preoții, dér nu se fac logodne".

„Să vede, că D-ta ești strĕin, nemernic în Ierusalimul din Cernăuțĭ, și nu scĭ ce s'a întêmplat în el în aceste dile, — audĭ cum se veselesc și cântă cine-va la pian".

„Marĭ sunt minunele tale Dómne, în curtea mitropoliei copii, logodnă, pian, așa-i pe la D-vóstre tot-déuna?"

„Ba ceva maĭ mult, dér unde lojațĭ, să ne întelnim?"

I-am dat adresa și ne-am despărțit. Domnul s'a dus, și eu am rĕmas să maĭ aud cântecul de pian, că-mĭ place și nu sunt încă călugĕr, ca să nu-mĭ cânte cine-va la pian. Ce le maĭ trebue acelora, carĭ au tóte, ce-i trebue unuĭ om, și cât de ferecit este acela, care încă tinĕr vede în odăile luĭ sĕrbându-se logodnă.

Bine-a dis cine-a dis, că cameleonul galițian, de când a murit Silvestru își face de cap, ba nu se sfiesce a dice, că-i din Galiția venit la velnițe. Or maĭ fi rude de-ale sale pe la cele velnițe. Ore n'ar fi bine, să le caute, póte își va găsi și-un titlu de cavaler cu *ski* în códă?

Vai de tine, mitropolie, aĭ ajuns ca femeile să te tămâieze, și unde s'a maĭ audit una ca asta, — la mitropolie atâtea femeĭ, încât miróse numaĭ a femeiă! Etagiul de jos din drépta, destinat pentru syncelii mitropolitanĭ, adĭ locuesc familii, într'un colț din etagiul stâng s'a celebrat logodna fiiceĭ d-neĭ A. o vechiă amică a cameleonuluĭ galițian, cu un uniat rutén. Ce-ar maĭ lipsi? Un mitropolit rutén uniat și încă cu femeiă, și-apoi dă Dómne bine!

Aceste sunt facta, și spre a-le întări vom spune, că atât d-na A. cât și cel cameleon, s'au arĕtat într'o feréstră, ér d-ra A. cu logodnicul sĕu I. în altă feréstră.

Credeam, că Ezechil a dis aceste vorbe numaĭ cu privire la Ierusalimul cel vechiu și, plictisit, cum eram, m'am întors să fug, ca Lot, dér eram curios, ca femeia luĭ, să vĕd, ce-i prin cele coridóre întunecóse, despre carĭ mi-s'a scris și-am audit stătea: Dau să deschid, dér un ușier mĕ îmbrâncĭ cu cuvintele: boeriĭ nu-s acasă, au zaifet. — Fi-li-ar de bine, gândiam și atuncĭ mĕ trezese din somn și nu vĕd nimica. Tóte au trecut, ca umbra nopții. Dear fi așa, cine nu s'ar bucura?

Călĕtorescu.

Telegramă part. a „Gaz. Trans."

Caransebeș, 17 Iulie n. *Inmormêntarea* generaluluĭ **Doda** se va face poi-mâne, Vinerĭ, la cincĭ óre după amédĭ.

Scirĭ telegrafice.

Sofia, 17 Iulie. Cu tóte rănile grave, ce le-a primit, Stambulow șĭ-a venit în fire și a început să vorbéscă. Pentru descoperirea asasinilor, guvernul a pus un premiu de 10,000 francĭ. Petkow, care a fost ca martor de față, declară, că nu cunósce pe niciĭ unul dintre asasinĭ. Vre-o 70 indivizĭ au fost arestațĭ, dér ceĭ maĭ mulțĭ au fost, după ascultare, liberațĭ. Patru bărbațĭ, pe carĭ Stambulow i-a amintit în delíriu ca pe asasiniĭ sĕĭ, au fost arestațĭ, dér afară de unul, Tufekseiew, ceilalțĭ au fost pușĭ în libertate, de óre-ce au dovedit *alibi* lor.

Viena, 17 Iulie. Aicĭ și în Berlin domnesce mare indignare din causa atentatuluĭ contra luĭ Stambulow, pentru care foile esprimă simpatii. Diarele parisiane discută însĕ atentatul cu rĕcélă, fără a arăta simpatii pentru Stambulow.

Paris, 17 Iulie. Consiliul ordinuluĭ legiuneĭ de onóre șĭ-a dat dimisiunea. Motivul, se dice, ar fi dojana, ce a pronunțat'o camera contra luĭ în ședința de Sâmbătă.

Petrecerĭ.

Inteligința română din *Lăpușul unguresc*, cu concursul maĭ multor tinerĭ academicĭ, va da un bal filantropic la băile frumóse dela Stoicenĭ, la 1 August n. c., în favorul școleĭ române gr. cat.

Comitetul arangiator: Vasilie Muste v.-protopop, președinte; Vasilie Muste preot emerit, v.-președinte; Ión Oltean cassar; Dem. Dragoș, controlor; Vas. Filip, secretar I.; Gregr. Popescu, secretar II. Urméză alțĭ 27 membriĭ în comitet.

Intrarea de persónă 1 fl., ér de familie 2 fl. 50 cr. Inceputul séra la 8 óre. Ofertele marinimóse se vor chita pe cale diaristică.

*

Inteligența română din *Budiul de Câmpiă și jur*, invită la petrecerea de véră, ce se va da Dumineca în 28 Iulie n. c. la 3 óre p. m. în grădina d-luĭ Pătrubány, la timp nefavorabil este local acomodat. Venitul e destinat pentru Biserica română de acolo. Comitetul arangiator: Basiliu Cioudi Vlassa președinte, Pamfilie Podoba, casar; Corneliu Catona, secretar; Filon Rece, controlor. Urméză alțĭ 21 membri în comitet.

Intrarea: de persónă 1 fl., de familiă 2 fl. Suprasolvirile și ofertele se vor chita în public și sunt a se adresa președinteluĭ (p. u. Mező-Szengyel.) Viptualele rĕmân în provederea stimatelor familiĭ.

DIVERSE.

Moralul vĕtĕmat. Cestiunea, că ce daună materială și morală sufere tinĕra fată prin retragerea unuĭ ofert de căsătorie, forméză în Anglia adese-orĭ obiectul petractărilor judecătoresci. Pentru veciniĭ sĕĭ Englesĭ dete în acéstă privință un bun esemplu Francesul Lefebre din Ballery, care intentă un proces de despăgubire din causa zădărnicireĭ căsătorieĭ fiiceĭ sale cu un anumit Foucher din Boulogne sur Seine. El pretinse o despăgubire de 10,000 fr., făcênd următórea socotélă: 6 călĕtoriĭ la Paris 600 francĭ; onorarul notaruluĭ 200 fr.; despăgubirea bucătărieĭ și a personaluluĭ angagiat pentru banchetul de nuntă 100 fr.; despăgubire pentru musicanțĭ 40 fr.; pentru posesorul săliĭ 25 fr.; perderĭ în pasĕrile cumpĕrate 25 fr.; cheltuelĭ pentru strigărĭ în biserică 7 fr.; cĕmașa de nuntă a mireluĭ 17 fr. 50 banĭ; botonĭ de cĕmașe 50 fr.; factul toaletelor 150 fr.; cheltuelĭ de zestre 15 fr. Suma 1229 francĭ 50 banĭ. Perdere morală 8770 fr. 50 b. Total 10,000 fr. Orĭ cât de esactă ar fi fost însĕ socotéla acésta, judecătoria nu află aceste motive destul de seriόse, maĭ ales din causă, că d-ra Lefebvre se căsĕtori curênd după aceea, și astfel resprinse pe acusator, precum și contra-acusațiunea luĭ Foucher, care își călcase cuvêntul.

Literatură.

Memoriĭ din 1848/49 de Vasilie Moldovan, broșură elegantă, de 11 cóle, format 8⁰. Prețul unuĭ esemplar e: **50 cr.** séu **1 corónă**, plus 5 cr. porto poștal; pentru România și strĕinătate *1 franc 50 banĭ.* Comandele se pot face la adresa: *Traian H. Pop*, publicist, *Brașov* (Brassó) séu la *administrația „Gazeteĭ Transilvaniei".*

*

Din *„Biblioteca pentru toțĭ"*, ce apare în editura librărieĭ Carol Müller din Bucuresci, au eșit până acum 10 volume. Al nouĕlea volum este: **Castelul Peleș**, schiță istorică și descriptivă de Leo Bachelin, traducția de D. Stăncescu", ér al 10-lea volum: **„Novele și schițe**, traducere de T. *Maiorescu* și *Livia M.*" Tóte aceste 10 volume costă împreună 3 leĭ, separat costă volumul 30 banĭ. Tot la 1 și 15 a luneĭ apare câte-un volum, și astfel într'un an apar 24 volume, carĭ abonate de-odată înainte costă numaĭ 7 leĭ. In asemĕnare cu mărimea cărților, prețul acesta e cât se póte de eftin. Ce privesce cuprinsul și limba, volumele apărute până acum din „Biblioteca pentru toțĭ" sunt de-o netăgăduită valóre. Materia e bine alésă și de interes pentru orĭ-ce cetitor, ér traducțiile sunt făcute într'o limbă ușóră. Cu deosebire pentru bibliotecele poporale recomandăm cu stăruință aceste valoróse scrierĭ.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Iulie 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.57	Vênd.	9.59
Argint român.	Cump.	9.50	Vênd.	9.55
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.59	Vênd.	9.60
Galbenĭ	Cump.	5.75	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.80	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Iulie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.50
Renta de coróne ung. 4%	99.90
Impr. căil. fer. ung. în aur $4\frac{1}{2}$%	125.35
Impr. căil. fer. ung. în argint $4\frac{1}{2}$%	103.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.35
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.50
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	146.65
Renta de hârtie austr.	101.10
Renta de argint austr.	101.30
Renta de aur austr.	123.85
Losurĭ din 1860	157.—
Acții de ale Băncei austro ungară.	1077.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	487.25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	403.25
Napoleondorĭ	$9.64\frac{1}{2}$
Mărcĭ imperiale germane	59.45
London vista	121.50
Paris vista	$48.32\frac{1}{2}$
Rente de coróne austr. 4%	101.50
Note italiene	46.—

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi orĭ și când dela 1-ma și 15 a fiă-căreĭ lunĭ.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sé binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.